

شهید خورشید خلیلی

سازمان جامع دارالفنون و هنرستان استان بوشهر

نام پدر	حضر
تاریخ تولد	۱۳۴۳
محل تولد	بوشهر - ابوالخیر
تاریخ شهادت	۲۸/۷/۱۳۶۲
محل شهادت	مریوان
مسئولیت	
نوع عضویت	بسیج
شغل	
تحصیلات	
مدفن	ابوالخیر

زندگینامه

زندگینامه شهید خورشید خلیایی

شهید خورشید خلیل فرزند خضر در سال ۱۳۴۳ در خانواده‌ای فقیر در روستای بوالخیر چشم به جهان گشود. دوره کودکی در دبستان و راهنمایی را در روستای بوالخیر گذراند، ادب، چهره با نشاط – اخلاق نیکوی شهید را در بین همسالان خود دارای محبوبیت و جذابیت خاصی کرده بود.

شرایط سخت زندگی فقیرانه او را چون آهن آبدیده کرده بود. وی در نوجوانی برای ادامه تحصیل دوره متوسطه به شهر بوشهر رفت و با وقوع جنگ تحمیلی و حمله ارتش بعثت به میهن عزیزمان همچون دیگر جوانان سلحشور این مرز و بوم، غیرت و جوانمردی اش به جوش آمد لباس رزم پوشیده به سوی مرزهای غربی کشور شتافت. تا دشمن زبون را از سرزمین پاک ایران بیرون نماید، عشق او به شهادت را می‌توان سرمایه اصلی او نام برد. جوانی با دست خالی تنها سلاحش ایمان به خدا و عشق به اجرای اوامر ولی امر مسلمین بود. در سال ۱۳۶۲ به جبهه‌های جنگ اعزام گردید و با ادائی دین خود به میهنش در مورخه ۲۸/۷/۱۳۶۲ در عملیات والنصر چهار در جبهه غرب (بانه – مریوان) با کاروان شاهدان وجه الله به سوی معبد شتافت تا تاریخ ایران به ویژه خط الامر خیر تگستان را برگی دیگر ورق بزند.

وصیت نامه

وصیت نامه شهید خورشید خلیلی
«الموت فی عز خیر من حیات فی ذل» امام حسین (ع)

مرگ بر عزت و شرافتمندانه بهتر از زندگان در حال نکبت و خواری است.

بنام الله پاسدار حرمت خون شهیدان و درود فراوان به رهبر کبیر انقلاب اسلامی امام خمینی این قامت ایستاده که مانند جد بزرگوارش امام حسین (ع) در برابر جور مستکبرین و قدرتهای بزرگ ایستاده مقاومت کرد و سلام برآمد شهید پرور، خداها سوگند یاد می کنم که همیشه تا آخرین نفس در راه مقدس تو و برای پایداری دین اسلام جان بر کف در راه فداکاری کنم. الهی یاریم این سهم را آنچنان که شایسته مقام باری تعالی است بجای آورم. بخدا قسم راهی که انتخاب کردم بجز راه الله راهی نیست خداها تو شاهد باش که من در این راه کورکورانه قدم بر نداشته ام و از روزی که تو را به یکانگی شناخته ام در قلبم جرقه ای از ایمان پدیدار شده و از همه چیز گذشته ام به تو پیوسم. برادران عزیز از شما می خواهم که راه مرا که همان راه اسلام است ادامه دهید و امام را تنها نگذارید همچون کوه استوار و محکم باشید که سرانجام حق بر باطل پیروز است و صاحب ما مهدی (عج) خواهد آمد و انتقام خون ما را خواهد گرفت وصیت من به پدر و مادرم این است که اگر انسان الله تعالی خداوند مرا دوست داشته باشد که می فرماید (من عشقته قتلته) (می کشم آنکس که عاشقش شوم). مرا در قبرستان بوالخیر دفن کنید و از مردم می خواهم که دعای سلامتی امام را فراموش نکنید.
والسلام عليکم و رحمه الله و برکاته

(یادیاران)

بی مرگ سواران شب حادثه هائید

خورشید نگاهیدو در آفاق رهائید

مرداب کجا رفت پیدا شدنش هست

آنکاه که چون موج از این بحر برآئید

چو صخره صبورید شب شیطنت باد

رنجوریتان نیست از این فکر رهائید

در سینه تان زهره صد موج نهفته است

حالی که سبکبارتر از ابر شمایید

شب تا بر سد یادشما میرسد از راه

دریاد شمائیم که آئینه مائید

آن روز نبودیم که این قافله میرفت

باماکه نبودیم بگوئید کجاید

ماندیم و زاندیم و نشستیم و شکستیم

رفتیدو شنیدیم، شهیدان خدائید.

مصاحبه

مصاحبه با مادر شهید خورشید خلیلی

خورشید در دوران کودکی خود را با رنج و سختی زیادی گذراند. از آنجایی که توان مالیمان کم بود خودم کار می‌گردم و خرج تحصیلش را تأمین می‌گردم. این وضعیت او را می‌رنگاند از من می‌خواست از بنایهای محلی بخواهم او را به عنوان کارگر پذیرند. قیافه کوچک و سن کمش موجب شده بود هیچ بنایی او را به کارگری نپذیرد. لذا حاضر شد با حقوق کمتری نسبت به دیگران کارگری کند. و با کارگری و حقوق کمی که می‌گرفت به مخارج زندگیمان کمک می‌گرد. تا اینکه دوران سربازیش فرا رسید که مقارم بود با جنگ تحملی. فقط ۳ ماه از اعزام او گذشته بود نامه‌ای فرستاد و در آن نوشته بود «مادرم تا ۱۵ روز دیگر به مرخصی می‌آیم» چه خوب فهمیده بود پس از ۱۵ روز با تابوت سبزش بازگشت.

خاطرات

بیان سجایای اخلاقی شهید خورشید خلیلی

خورشید فردی با ایمان و مخلص و دوستدار اهل بیت پیامبر و ائمه اطهار بود. تربیت خوب خانوادگی سبب شده بود به والدینش احترام خاصی قائل شود. این امر سبب شده بود وی از موقعیت اجتماعی و شخصیت بزرگی برخورد را باشد. امر به معروف و نهی از منکر را رأس کار خود قرار داده بود این وظیفه دینی را با برخورد محترمانه خود با دیگران عینیت می‌بخشید. وی به انجام فرایض به ویژه اقامه نماز به وقت و در مسجد و برگزاری نماز جماعت بسیار پایبند بود.

بیشتر کارهایش را با مشورت والدین و دوستان خود انجام می‌داد. ویژگی‌های اخلاقی خوب وی شهید را جذابت خاصی بخشید و سبب شده بود سایر دوستان و همسایه‌ها بیشتر اوقات به دیدار او بیایند.

در برخورد با دیگران و کسانی که مشکلی داشتند سعی می‌کرد مشکلات آنها را حل کند و صبر و شکیبایی توصیه همیشگی وی بود و همیشه این حدیث را فرائت کرد. (ان قبلت قبل ما سواها و ان ردت رد ما سواها).

خاطرات شهید خورشید خلیلی به نقل از امرالله کاظمی همزم شهید عشق به شهادت

در عملیات والفجر ۴ در کردستان و بر روی تپه‌های لاری و تپه‌های شرک و دشت و شهر ینجوین عراق صورت گرفت و بسیار عملیات موفق آمیزی بود. قبل از عملیات کل نیرو‌ها در شیارها و تپه‌های ما بین بانه و سر دشت مستقر بودند و روزها به آموزش سلاح‌های سبک و سنگین و یا جهت بدنسازی و گوهنوری طی می‌کردند. چند روز قبل از عملیات بعد از نماز مغرب و عشا به ما گفتند که فردا صبح خیلی زود از خواب بیدار شوید جهت گوهنوری که مسیر طولانی داشت و ما هم طبق دستور صبح زود بلند شدیم و نماز خواندیم و پس از نماز همه به خط شدیم و آماده حرکت به طرف کوه‌های بزرگ که در عزم راسخ بسیجیان به مانند راه آسفالت شده بود. بالاخره ما آماده شدیم و به راه افتادیم و ناگفته نماند که صبحانه و نهار را در مسیر طی استراحت کوتاهی صرف کردیم و خلاصه اینکه نزدیکی های غروب، در حال پایین آمدن از کوه و برگشتن بودیم که ناگهان شهید خورشید خلیلی که یک درد کهنه‌ای در قوزک پای خود داشت بر روی زمین افتاد من که جلوتر از او بودم برگشتم و نگاه کردم، دیدم خورشید افتاده است و از درد پا می‌نالد، من فوری فرمانده را و دنبالش امداد گر را صدا کردم و نگاه به پای خورشید انداختم دیدم پای وی به شدت متورم شده بود و خورشید دیگر قادر به راه رفتن نبود و در این موقع فرمانده گفت: باید دو نفر به خورشید کمک کنند تا پایین تپه برسد آن وقت پایین یک نفر برآمده بود تاکسائیکه نمی‌توانند راه بروند یا پاهاشان تاول زده بود را به پایگاه برسانند در این میان من و عبدالرضا خلیلی که با خورشید هم دوست و هم محلی بودیم حاضر شدیم و خورشید را بلند کردیم، در حالی که دو دست وی روی شانه‌های ما بود آرام به پایین آمدیم جایی که نفر برایستاده بود من که خود پاییم تاول زده بود و خورشید و چند نفر دیگر که به نوعی قادر به ادامه حرکت نبودند سوار شدیم و به طرف پایگاه به راه افتادیم و بقیه گردنان به راه خود ادامه دادند. حدود ساعت هشت شب بود که به چادرهای گردنان رسیدیم و پیاده شدیم و براذرانی که وضعیت بهتری داشتند کمک کردند تا آنها بیکاری که نمی‌توانستند راه بروند به چادر هایشان هدایت کنند. من هم به خورشید کمک کردم تا اینکه به چادرمان رسیدیم و خورشید را به زمین گذاشت. جای خورشید را آماده کردم که استراحت نماید. که خورشید مرا صدا زد و گفت امرالله شما که امروز اینقدر زحمت کشیده اید زحمت دیگری

برایت دارم لطفا آب برایم بیاور تا وضو بگیرم و نمازی بخوانم و در این موقع شروع کرد به خواندن حدیثی که چند روز پیش یک روحانی برای ما خوانده و خود شهید هم آنرا یادداشت کرده بود و آن حدیث این بود (ان قبلت قبل ما سواها و ان ردت رد ما سواها)

بدین معنی است که اگر نماز به درگاه الهی قبول شد بقیه اعمال قبول می شود و اگر نماز به درگاه الهی قبول نشد بقیه اعمال قبول نمی شود . باید اعتراف کنم که من کوچکتر از آن هستم که بخواهم حالات روحی یک شهید را قبل از شهادت بیان کنم فقط این جمله می توانم بنویسم که خورشید واقعاً خورشید شده بود، آنقدر نورانی شده بود که می توانست با خونش تمام دنیا را پیام آزادگی، پیام از ظلم نترسیدن و در برابر تجاوز تا آخرین قطره خون مقاومت کردن. خورشید چند روز از درد پا ناراحت بود و جالب اینکه ناراحتی او از درد پایش نبود بخارتر این بود که مبادا نتواند در عملیات شرکت کند و نتواند به آرزویی که داشت برسد. به همین خاطر سعی می کرد درست راه برود و وقتی که من با او صحبت می کردم که شما به وظیفه خود عمل کرده اید و تا همینجا که آمده اید خداوند قبول می کند اما خورشید شعری خواند که تا آخر عمر از یاد نمی برم آن شعر این بود :

گر مرد رهی میان خون باید رفت از پای فتاده سرنگون باید رفت

و همین طور هم شد با پای لنگان اما با قلبی سرشار از عشق به خدا در عملیات والفجر ۴ شرکت کرد و تا آخرین قطره خون خود ایستادگی کرد و با نثار جان و خون خود به همه جهانیان نشان داد که ایران سرزمین مردانگی و آزادگی است.

امرا اللہ قاسمی همز م شهید ۱۲/۲/۸۲

